

EL UNO, EL GRAN CONTENEDOR

2018

Alumne
Albert Garcia Baltanàs
NIUB: 16275453

Tutor
Adolf Genovart Herraiz

Universitat de Barcelona

Facultat de Belles Arts

AGRAÏMENTS

A la meva família, Manuela Baltanàs, Eduardo García, Gema Garcia, Ari Martínez, Elena Ortega, David Sanchez Vidal, Adolf Genovart, Laura Fusté, Corralito CCA, Majara Studio, Baumann Lab Antena, Vapor Ros, David Calle, David Corral, Perfect Jane, Sergi Lanau i al Parc Audiovisual de Catalunya

ABSTRACT

La tempesta audiovisual com a mitjà de reproducció del pensament únic, sobre l'element primigeni -arbre-, la utilització de l'escorça com a suport, com a dermis de l'actualitat. El qüestionament del sistema únic enfront de la variabilitat, la crisi del "1". El gran contenidor del sistema únic esdevé arbre, natura sota l'ordre racional de l'ésser humà, la representació metafòrica de la societat actual unitària, enfront de la diversitat del bosc. És aquesta analogia entre el sistema únic de l'home i l'arbre, "l'arbre no et deixa veure el bosc", el desafiament a l'analogia de significats o el desplaçament de significats. L'obra substitueix una realitat, la realitat que totes vivim en l'escorça, l'epidermis de la societat homogènia actual.

PARAULES CLAU: Arbre, escorça, bosc, sistema únic, variabilitat.

The audiovisual storm as a means of reproduction of one's thoughts, on the primitive element -break-, the use of the bark as a support, as a dermis of today's. The questioning of the unique system versus the variability, the crisis of the "one". The great container of the unique system becomes a tree, a nature under the rational order of human beings, the metaphorical representation of current unitary society, in the face of the diversity of the forest. It is this analogy between the unique system of man and the tree, "the tree does not let you see the forest", the challenge to the analogy of meanings, the displacement of meanings. The work replaces a reality, the reality that we all live in the bark, the epidermis of the current homogeneous society.

KEYWORDS: Tree, bark, forest, unique system, variability

ÍNDEX

1. PRIMERA PART. JUSTIFICACIÓ	5
1. 1. Introducció al meu interès	5
1. 2. Objectius del projecte	7
1. 3. Treballs anteriors que ens situen	8
2. SEGONA PART. MARC TEÒRIC	13
2. 1. Introducció a la unitat i la multiplicitat	13
2. 2. Referents d'Aristòtil a Deleuze	14
2. 3. Context social	19
2. 4. El pensament únic, producció i consum	20
2. 5. Estat de la questio Treballs actuals artístics	23
3. TERCERA PART. DESENVOLUPAMENT	31
3. 1. Investigació	31
3. 2. Desició	32
3. 3. Edició i producció	33
3. 4. Instal·lació	35
4. QUARTA PART. CONCLUSIONS	37
5. REFERÈNCIES	39
5. 1. Bibliografia	39
5. 2. Webgrafia	39
6. ANNEX	43
6. 1. Apunts	43
6. 2. Convocatòria de l'antena	52
6. 3. Localització de la instal·lació	56
6. 4. Document per l'assistent de càmera	60
6. 5. Instal·lació	62

1. PRIMERA PART. JUSTIFICACIÓ

1.1. INTRODUCCIÓ AL MEU INTERÈS

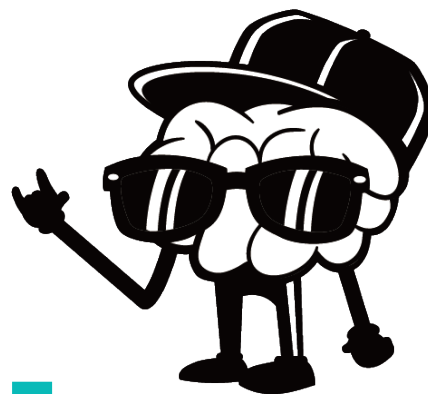
EL UNO, EL GRAN CONTENEDOR, és el resultat final d'un llarg procés d'aprenentatge durant els anys que he cursat aquest grau, és la meva obra resultant després d'aquest trajecte. És el reflex del meu pensament, de la meva mirada enfront del món que m'envolta, és el recull d'aprenentatges acadèmics, d'aprenentatges professionals, en circuits artístics i creatius. És el resultat del meu cicle vital, que mostra la preocupació front el sistema únic, el model globalitzat on vivim totes, i ens trobem subjectes a la producció i al consum. Tracto de descomposar tot el que conec per, des del meu punt de vista, tractar de crear una metàfora sobre la realitat que he viscut, des de la sinceritat i la humilitat enfront del meu treball, enfront de la meva obra.

Aquest document es divideix en quatre parts; la primera és la justificació on mostro el camí que he assolit fins a arribar a l'elaboració d'aquesta obra. A més a més dels objectius que em plantejo per a aquesta, alguns dels meus treballs anteriors i la definició del que es trobarà el lector en aquest document.

La segona part consta d'una introducció al tema, els referents amb els quals he pogut situar la conceptualització entorn de la meva obra, el context social actual; i el pensament únic de producció i consum, per arribar a l'estat de la qüestió de l'art present.

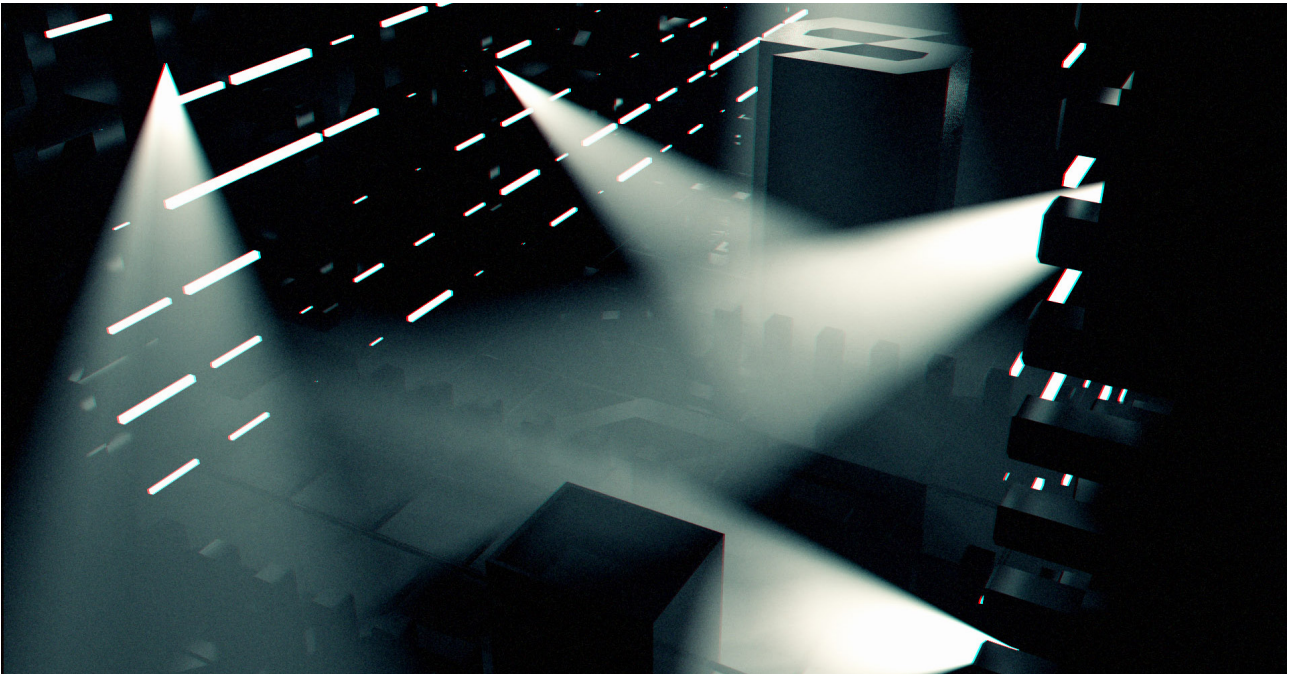
La tercera part és la metodològica, on mostraré el procés de treball, la investigació prèvia i la documentació de l'obra. Finalment, arribem a les conclusions extretes d'aquest projecte i als futurs possibles projectes que neixen d'aquesta recerca.

L'interès en els mitjans audiovisuals i les instal·lacions em neix mitjançant el desenvolupament propi en el període universitari; i així, a través de companys i d'assignatures concretes com audiovisuals o pintura, descobreixo altres tipus de llenguatges. Jo provenia d'una idea pictòrica clàssica de la representació gràfica, va ser a partir del mòdul de procés i projecte on trenco amb aquesta idea única de la pintura i començo a descobrir nous camins, noves formes, diferents formes de representació. Vaig començar a interessar-me en l'audiovisual a causa del treball al col·lectiu del qual formo part, *Majara Studio* (sorgit al 2014). En aquest col·lectiu treballen diferents especialistes amb estudis superiors d'audiovisuals, fotografia, arts aplicades al mur, disseny o il·lustració. Paral·lelament al meu treball universitari, vaig començar a descobrir com treballar amb aquests mitjans.

Logotip Majara Studio

Per exemple, una de les meves companyes de feina de *Majara Studio* em va presentar el videomapping a través de *Slidemia*, una companyia de mapping de Sabadell. A partir d'aquí vaig descobrir el festival *Lluernià* d'Olot i tot tipus d'iniciatives de *videomapping*, a Terrassa (la meva ciutat de residència), Barcelona o Girona, que van despertar nous sentits en mi, noves formes de comunicació en la mateixa intenció creativa.

Slidemia Instal·lació, Sabadell 2018

Projecte Dreams, Fura dels Baus, Lluèrnia, Olot, 216

1.2. OBJECTIUS DEL PROJECTE

Per a la realització de la meua obra vaig començar amb una sèrie d'objectius inicials, que s'han anat modificant durant l'acció creativa de la pròpia obra. Aquests són:

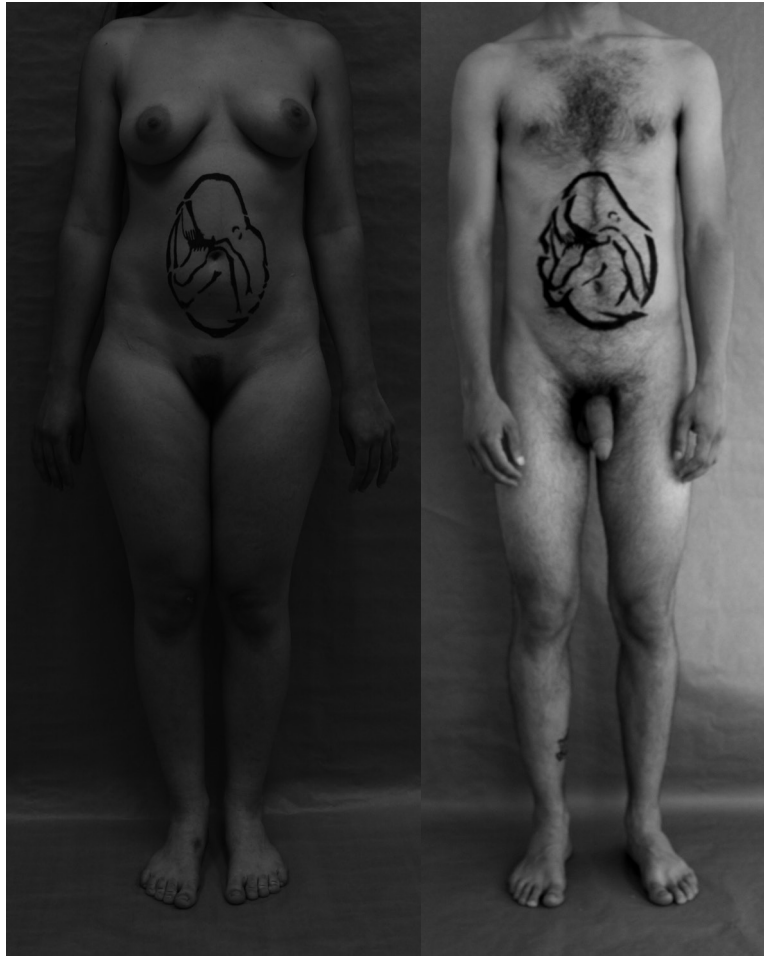
- Treballar a través dels mitjans audiovisuals
- Crear una instal·lació en un bosc
- Crear una metàfora sobre la societat actual
- Tractar el tema de la U (unitat) vs. la Multiplicitat
- Mostrar el pensament únic i dominant sota la producció i el consum
- Criticar el sistema capitalista
- Desconstrucció de les simbologies associades al sistema
- Copsar al públic a través dels mitjans audiovisuals
- A través de la por, angoixa, la maldat de l'home com a metàfora
- Fer viure una experiència al públic per tal de generar un despertar en la consciència crítica

1.3. TREBALLS ANTERIORS QUE ENS SITUEN

Al tercer curs de la carrera universitària en l'assignatura processos i projectes, vaig començar a treballar amb Adolf Genovart, qui, en primer moment, va copsar el meu pensament, va desconstruir la meva mirada entorn de la representació gràfica, vaig passar de només conèixer i utilitzar el medi de la pintura a utilitzar altres medis com ara la fotografia o els audiovisuals, *stop-motion*, entre d'altres. En el projecte que vaig dur a terme durant aquell curs vaig tractar de trobar símbols en la meva realitat, al voltant del meu context. Els símbols que vaig utilitzar per a desenvolupar el meu projecte van ser; la burilla, les cases deshabitades, en construcció i desconstrucció, i el fetus. Per a cadascún vaig trobar una analogia amb el temps, el que és i el que ja no és. En primer terme, vaig conceptualitzar el fetus com allò que vam ser, i com sense ell no podríem ser. Tot i ser un moment primigeni del qual no tenim memòria ni record, ens conforma, és un moment on ja som, ja tenim tots els òrgans, el nostre sexe i formació, però encara no hem esdevingut individu. Les cases en construcció i desconstrucció parlen d'allò que va ser, o que serà, dels espais que habitem, de la forma com construïm i desconstruïm el nostre present per tal de tenir un futur o de trencar amb el passat. La burilla és allò que va ser, allò que ja no hi és, la fugacitat del temps, la brevetat de l'instant, el tema clàssic en l'art del *Tempus Fugit*¹.

Al voltant d'aquesta simbologia, el nexa d'unió que vaig trobar va ser l'ésser humà. Així doncs, la forma de representar aquests conceptes va ser a través de dos retrats a dos éssers humans, un socialitzat com a gènere masculí i l'altre com a gènere femení. En els subjectes vaig pintar sobre l'abdomen un fetus, com a símbol d'embaràs i de gestació; i dins d'aquest fetus, el masculí gestava burilles, i el femení gestava cases construint-se i desconstruint-se en bucle. Podem diferenciar entre la foto i el posterior muntatge d'animació de les burilles i les cases amb *After Effects Pro*. Vaig generar una instal·lació on l'espectador entrava i podia veure les imatges d'aquests cossos com a un mirall que permetria trobar-se a sí mateix, gestant el pas del temps, la fugacitat, gestant el residu, gestant la contaminació i el canvi del planeta.

1 Virgili, Llibre III, Geòrgiques

Projecte gestació. Albert Garcia 2016

Aquesta va ser la meua primera instal·lació i el meu primer treball fora de la línia que havia seguit fins a aquell moment.

Durant el quart curs de la meua carrera universitària vaig començar a llegir el llibre *Mil Mesetas Capitalisme i Esquizofrènia de Deleuze i Guattari*, on vaig descobrir el concepte RIZOMA². Fins aquell moment no havia sentit parlar mai d'aquest concepte, així que decideixo centrar el meu darrer projecte per l'assignatura al voltant d'aquest, ja que és un concepte que dóna resposta a idees que jo tenia a sistemes alternatius i formes d'organització no jeràrquiques i és el qual acabarà sent el primer test d'aquesta instal·lació.

Genero una primera intuïció i aproximació al tema de l'arbre i les projeccions per aquesta assignatura que em serveix de base per a desenvolupar el projecte final de carrera. Els conceptes al voltant dels quals decideixo treballar són els següents; arbre, escorça, rizoma i jerarquia.

Tracto de crear una instal·lació que confronti el sistema jeràrquic amb el sistema rizomàtic, tracto de dir al món què hi ha més enllà del que podem percebre, que existeixen altres sistemes i realitats. Començo a parlar d'aquestes temàtiques, d'aquesta nova forma i

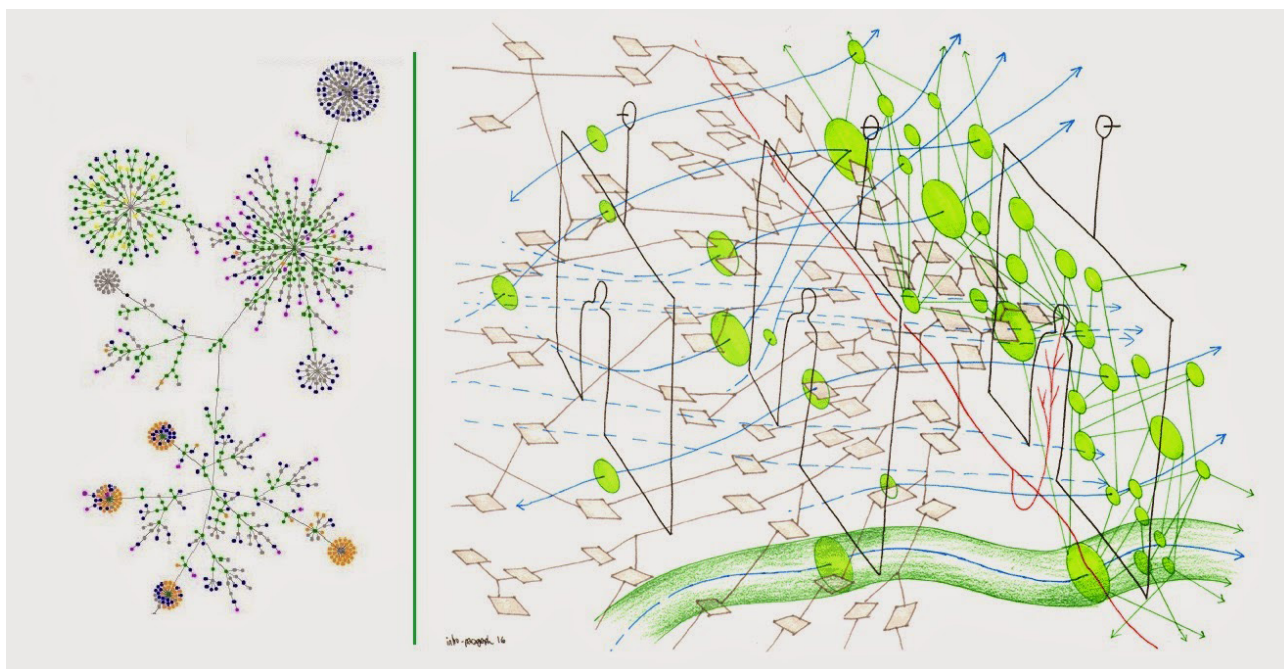
2 Gilles Deleuze, Felix Guattari, *Mil Mesetas Capitalismo y Esquizofrenia*

sense saber-ho descobreixo un nou llenguatge que m'interessa i que vull treballar més profundament, per això decideixo centrar-me i focalitzar en aquests conceptes.

A partir d'aquesta focalització discerneixo en generar el projecte de fi de grau al voltant d'aquesta temàtica.

Atès que la mira central d'aquesta anàlisi estarà posada en la representació del U (unitat) com a projecte d'abordatge cap a certa dimensió de quelcom simbòlic-cultural i del pensament únic, serà necessari plantejar alguns paràmetres que serveixin d'eixos conceptuals sobre els quals recolzar la lectura interpretativa del cos del treball.

Per començar, entendrem el concepte de U (unitat), i el concepte multiplicitat, definits a partir dels referents filosòfics, des d'*Artistotels* fins a *Deleuze*. Continuarem amb la interpretació socio-cultural del sistema dominant de la producció i el consum, situant-nos en el context actual social i artístic.

Representació gràfica estructura rizoma

Parlarem de l'arbre, per arribar a la delimitació de l'escorça i acabar tractant el concepte bosc, en relació amb el concepte RIZOMA³ de *Deleuze*.

Finalment, conclourem aquest marc tractant de situar l'estat de la qüestió i la situació actual de l'art.

3 Segons la teoria filosòfica de Gilles Deleuze i Félix Guattari, un rizoma és un model descriptiu o epistemològic on l'organització dels elements no segueix línies de subordinació jeràrquica —amb una base o arrel donant origen a múltiples branques, d'acord al conegut model de l'arbre de Porfirio—, sinó que qualsevol element pot afectar o incidir en una cosa o una altra (Deleuze & Guattari 1972:13)

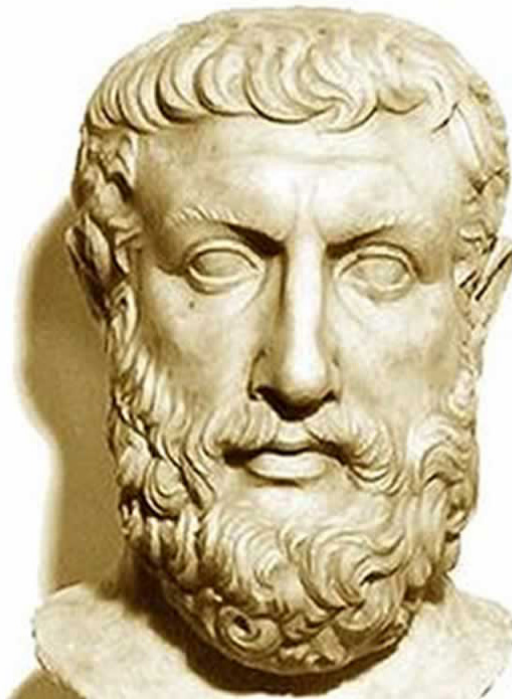
2. SEGONA PART. MARC TEÒRIC

2.1. INTRODUCCIÓ A LA UNITAT I LA MULTIPLICITAT

La unitat envers la multiplicitat

Començaré tractant el principi d'unitat des de diferents punts de vista, per tractar de situar el tema, a través dels referents històrics que han permès elaborar aquesta recerca i que m'han ajudat a construir la meva obra.

La unitat és un tema que s'ha tractat al llarg de la història, Parmènides⁴, per exemple, va definir l'ésser com a unitat, allò que no pot ser més que "un", si fos quelcom distint seria el no-ser. El fet indivisible en relació amb la unitat, la negació del buit i del no ser, temporalment finit, té límits esfèrics que determinen el seu temps, és immutable, és a dir, no pot canviar, ja que si canvia deixa de ser unitat. *Parmènides* refusa la idea de multiplicitat, segons ell és una idea errada que implica l'acceptació de l'existència del no-ser, per tant, és necessari per a ell escollir un camí o un altre, entre el dualisme només es poden escollir dues opcions: o ser o no ser. La realitat per a ell és única, no poden sorgir multiplicitats, nega el canvi: el canvi i el moviment no existeixen, la veritat genera raó, no opinió. Parmènides és considerat el primer metafísic i fundador de l'ontologia, ja que situa a l'ésser a l'inici. La seva idea d'unitat és una idea arcaica d'aquest concepte.

Parmènides

4 Parmènides, El poema de la natura, 490 a.C - 475 a.C

2. 2. REFERENTS D'ARISTÒTIL A DELEUZE

Aristòtil, en canvi, ja parlava de l'essència en la unitat, ell definí la unitat en quatre principals modes que envolten el que és un primitivament i no accidentalment; la continuïtat natural, el conjunt, l'individu i el caràcter universal.

Aristòtil

La continuïtat natural pura i simple, que no és tan sols el resultat d'un contacte o d'un vincle, és un dels caràcters que envolta la unitat segons *Aristòtil*. Són unitat aquells éssers el moviment dels quals és indivisible i simple. Unitat existeix també en el conjunt, que té figura i forma sobre el conjunt natural; tot i que, quan quelcom per la seva natura té un moviment circular, indivisible en l'espai i el temps, aquesta cosa és la unitat primitiva de magnitud. Unitat s'aplica quan la noció és una, quan hi ha unitat de pensament indivisible amb la relació de forma sota la relació numèrica. L'ésser particular és indivisible numèricament, la unitat primitiva és la mateixa que es causa de la unitat de les substàncies.

L'essència de la unitat és, per una part, la indivisibilitat, l'existència determinada, inseparable, en l'espai sota la forma i el pensament, en conjunt i en definició. La unitat és, sobretot, la mesura primera de cada gènere d'objectes i, per excel·lència, la mesura primera de quantitat. D'aquesta mesura procedeixen totes les següents, perquè la mesura de quantitat fa conèixer la quantitat d'unitats o números. I tot número és conegut per mitjà de la unitat, allò que dóna a conèixer tota la quantitat. Per analogia a aquesta es diu en tota l'altre mesura

a una cosa primera, per la qual el seu mitjà es reconeix, la mesura dels diversos gèneres de ser d'una unitat; unitat de longitud, de latitud, de profunditat, de pes, de velocitat, etc.

Aquesta mesura és simple, existeix sota la relació de qualitat i de quantitat. Quelcom que no se li pot treure ni sumar res, és a dir, el número s'ha considerat per excel·lència la mesura exacta.

La cosa primera, la qual es pot percebre pels sentits, tal és el caràcter general de la mesura, que creiem conèixer la quantitat i la qualitat quan coneixem aquesta mesura.

Hem mesurat tot el món que ens envolta a través de la unitat, des de l'astronomia, amb unitats que mesuren el cel; fins la música i la seva unitat; el semitò, o la síl·laba en la paraula. No obstant, la mesura no és sempre un objecte numèricament un; a vegades és plural. És indivisible perquè l'element primer de cada ésser és indivisible, no obstant això, hi ha elements que permeten divisió en parts i d'altres que no.

Aristòtil⁵ afirmava que la unitat és indivisible, en tant que és unitat. Tracto de qüestionar aquesta idea d'unitat i enfrontar-la a la idea de variabilitat o multiplicitat, per això busco altres definicions d'unitat i treballo al voltant del concepte de la multiplicitat, per tractar d'extreure conclusions alternatives a la realitat plantejada pel sistema únic.

Val a dir que, la ciència ha avançat molt des dels primers conceptes aristotèlics i que, actualment, es coneix la formació de part de la natura, les cèl·lules i els àtoms, la divisió, la multiplicitat és l'origen de la vida, la qual ha donat pas a la història. No obstant, aquesta multiplicitat depèn d'una unitat? Té una unitat mesurable?

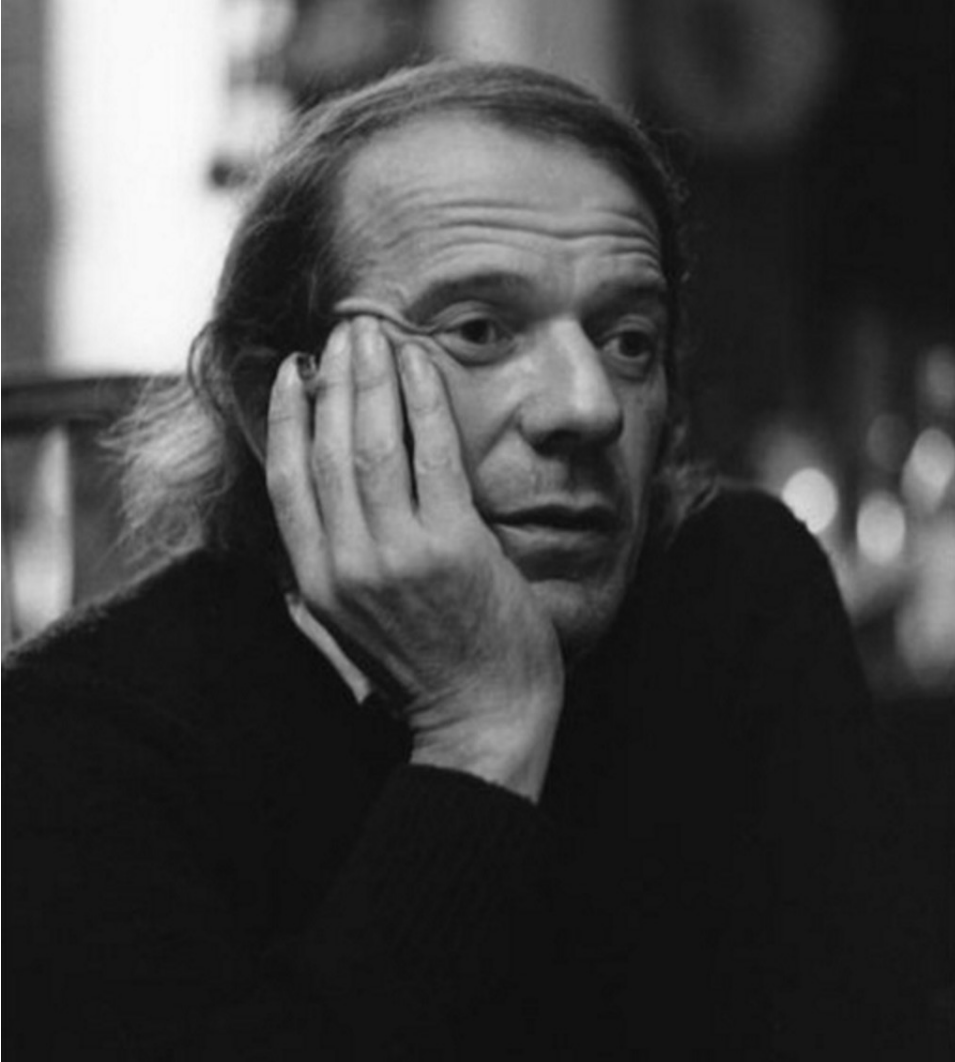
En contraposició als conceptes aristotèlics o de Parmènides, parlaré, per exemple, d'idees de *Deleuze*; per a ell, la unitat real mínima no és la paraula, ni la idea o el concepte ni tampoc el significat, ni el número. Per a ell, la unitat real mínima és l'agenciament. Sempre és un agenciament qui produeix els enunciats, els enunciats no tenen com a causa un subjecte que actuï adjacent a l'enunciació ni tampoc es relacionen amb altres com subjectes de l'enunciat. L'enunciat és un producte d'una associació, sempre col·lectiva que posa en relació el nosaltres i el fora de nosaltres, poblacions, multiplicitats, territoris, etc.

El nom propi no designa un subjecte, designa quelcom que transcorre entre dos terminis, que no són subjectes sinó agents, elements.

Tota peça d'art substitueix una realitat, tota peça d'art és un agenciament en la seva primera mesura d'unitat. La idea de l'abstracció en sí mateixa parteix de la base d'abstreure quelcom de la realitat agenciant el significat sota un caràcter simbòlic representat mitjançant el canal artístic.

5 Aristòtil, *Metafísica*, llibre dècim I, 1052 a.C -1059 a.C Segons el capítol de la unitat, de la seva essència.

Per a Deleuze⁶ només hi ha unitat quan hi ha conceptes, però els conceptes no són generalitzacions abstractes, sinó que són singularitats lligades a un espai i temps concret amb data i noms determinats, que accepten aplicacions en altres àmbits distints del seu origen.

Guilles Deleuze

Les categories no són científiques, sinó plurals i generals. No són últimes, tenen una relació propera amb el fet empíric, data, lloc i nom propi, designen classes d'esdeveniments però no essències o conceptes, a diferència de les categories *kantianes o aristotèliques*. Per a Deleuze, cada categoria és una *Meseta (Plateau)*, que és el nom d'un continu d'intensitat definit per múltiples esdeveniments connectats entre sí.

Sota aquest concepte de Meseta, és a partir del qual elaboro la meva formalització d'obra, la tempesta visual com a múltiples imatges, esdeveniments connectats entre sí.

El món contemporani ha trencat amb conceptes de rigidesa propis d'altres societats, la segmentació més flexible va guanyant terreny a la realitat inamovible, en oposició a la

6 Gilles Deleuze, Felix Guattari, *Mil Mesetas Capitalismo y Esquizofrenia*

metafísica *essencialista, idealista o corpòria*, a les nocions de diferència i repetició com exponents d'un pensament mateix i de la identitat.

Les *avantguardes*, per exemple, són un cas empíric de la relació de l'art clàssic inamovible i l'aparició de noves formes segmentades, flexibles entre sí, que doten de nous sentits a la realitat, i arriben a generar noves abstraccions sobre conceptes o formes que ja existien en la natura o que ja havien estat representades a través de formes rígides. La contemporaneïtat dota de nous significats a la unitat i la transforma en movible.

Les senyores del carrer Avinyó, Picasso, 1907

Aquesta recerca tracta de situar en el focus a la unitat i qüestionar-la, transformar-la en movible, en mutable, posar-la enfront la variabilitat, la multiplicitat per a dotar de nous significats a aquesta.

Podem veure més enllà del sistema únic? De la unitat? Som capaços de concebre la multiplicitat a la realitat? I sí és així, quines són les multiplicitats que volem crear per a la sostenibilitat del nostre món?

Deleuze anomenava *Plateau (Meseta)* als camps de coneixement, a un continu flux d'intensitat de múltiples esdeveniments connectats entre sí. En la producció de la peça que he generat, a través d'aquesta recerca, tracto de reflectir la Meseta de la realitat a la qual pertanyo sobre l'escorça d'un arbre, tractant així el tema del temps i l'espai. El temps és l'actualitat pròpia viscuda i decideixo connectar múltiples esdeveniments per explicar aquesta realitat a la qual estic subjecte. L'espai és l'escorça de l'arbre, l'escorça com a capa epidèrmica de l'actualitat, que ens mostra el pas del temps i parla del fet que vesteix aquest *Plateau*, aquesta *Meseta*. Sobre l'escorça trobem la metàfora en representació del sistema únic, el pensament dominant, l'home únic, l'unitat home en l'actualitat. Al voltant nostre trobem el bosc, i les persones, la multiplicitat, la variabilitat de subjectes opinions, fórmules i possibles vies per al canvi.

Serem capaços de veure més enllà de l'arbre? Podrem veure més enllà de la unitat? I adonar-nos que hi ha tants camins com persones estiguin caminant? Podrem comprendre el bosc més enllà de la idea simètrica de conjunt d'arbres?

Totes aquestes preguntes són les que em plantejo a l'hora de transitar per aquests conceptes, a l'hora de treballar al voltant d'una temàtica que em preocupa i m'angoixa, ja que visc en una realitat en què el sistema únic impera globalitzat.

2.3. CONTEXT SOCIAL

“En qualsevol època hi ha com un concepte central, la posició del qual a través d’idèntiques coordenades, expressa alhora la realitat més profunda i el major dels valors; per als grecs era l’èsser, per al cristià, Déu; en el s. XVII i XVIII, la naturalesa i ara sembla que és el torn de la vida...”⁷

La societat actual, emmarcada sota el pensament únic, dominant, de la producció i el consum, el vertigen del capitalisme. Com cita *Simmel, G*, tota societat té un concepte central, per a mi, la nostra societat és conforma sobre el valor suprem del capital, de la producció i el consum que generen els individus. Som reconeguts per un número, som organitzats sota un número, som distribuïts sota un número, sota una unitat numèrica que ens designa com a individus i que dóna un valor a la nostra existència, que depèn de la nostra capacitat de ser útils per a aquest sistema.

Do it Yourself; I am What I am⁸. Aquesta nova consigna productiva - fes-te a tu mateix - provoca una generalitzada hiperactivitat nerviosa, la cultura de l’autònom, tots som vàlids, tot és vàlid dins de la societat capitalista, pots arribar a ser el que vulguis, però hauràs de ser quelcom, no pots no ser res. Sempre has d’ocupar un càrrec, realitzar un projecte, generar una posició dins de la societat, aquesta és la falsa llibertat en què vivim, en la qual podem escollir el nostre mode de vida o la nostra professió a condició que generem un valor, una retribució, capital.

‘DIY’ Do it Yourself

7 Simmel, G. The Philosophy of Money, p.509

8 Do it Yourself; I am What I am, segons Marti Peran

2. 4. EL PENSAMENT ÚNIC, PRODUCCIÓ I CONSUM

Vivim sota l'influx continu d'una societat que ens bombardeja en els mitjans de comunicació, tenim tanta informació a l'abast que no sabem què fer amb ella, tot és caduc, és efímer, tant com un tuit o una publicació d'Instagram. Si no és un esdeveniment passa desapercbut, per això els medis tracten de fer de qualsevol notícia un esdeveniment, sota l'influx del model únic, de l'estructura super poderosa: estat capital.

En respuesta a @guardiacivil @mossos

el tuit que os lo olvidáis

9:43 - 1 dic. 2017

49 Retweets 35 Me gusta

6 49 35

Tuit, Guàrdia Civil, 2017

Instagram

Perquè el màxim valor del nostre sistema és el capital⁹? Com hem arribat a concebre un món en què no hi ha més enllà? En el qual tot està sota l'influx de la producció i el consum?

El treball com una fi en si mateix, per a l'individu, com a professió l'autònom, és allò que el "capitalisme exigeix" sota la llibertat del '*Do It Yourself*' i que no s'aconsegueix amb salaris alts o baixos sinó amb educació, mitjançant la moralització religiosa, associant-la amb l'economia.

En un primer terme el capitalisme s'entén com el treball per cobrir les necessitats de la vida i una mica més, sense ànsia de capital acumulat. En el moment en què l'empresari va decidir enriquir-se amb canvis en els seus mitjans de producció, reorganització de polítiques de compres i vendes, el mercat està obligat a seguir els seus passos, perquè l'empresari l'acapara.

L'origen del capitalisme, d'aquest sistema únic, dos leitmotivs segons Sombart¹⁰; 'La satisfacció de les necessitats i el lucre'. La seguretat eterna, el rebost ben ple, o la capacitat de poder tenir tot allò que desitges en el moment en què ho desitges, fora de les necessitats bàsiques per a la vida. L'enriquiment com a professió, trepitjar als altres individus és lícit si

9 Marx, Karl (2010): El capital crítica de la economía política, Barcelona, Alianza Editorial

10 Werner Sombart (Ermsleben, Alemanya, 19 de gener de 1863-Berlín, Alemanya, 18 de maig de 1941) va ser un economista i sociòleg alemany

generes capital, si entres en la lluita pel valor únic d'aquesta societat. La dedicació abnegada al treball d'un professional era i és un dels elements característics de la nostra civilització capitalista.

La paraula 'professió' té un matís religiós en tots els pobles de majoria protestant, mentre que manca d'ell en els catòlics, i en les llengües antigues només l'hebreu té un matís religiós per aquesta paraula. *Beruf*, aquestes paraules van néixer de traduccions de la Bíblia, el treball obté un sentit sagrat, la superació de la moralitat terrenal es realitza, segons el protestantisme, mitjançant el compliment dels deures que cadascú s'imposa segons la seva posició en la vida i la seva professió. És aquí la trampa del sistema, la trampa que es globalitza, la falsa llibertat en qui cadascun de nosaltres ens autodeterminem una posició, un lloc on sentir-nos lliures, una professió que ens dignificarà, que donarà sentit a la nostra vida i farà que puguem avançar. En aquest moment és en el qual comencem a ser un organisme productor de consum, i passem a formar part d'un mecanisme que mou el capital, que genera valor. No oblidem que en el *Gènesi*, segons el qual *Adam i Eva* van ser expulsats del paradís i obligats a treballar després de provar el fruit prohibit. El capitalisme ens hi ha condemnat a esdevenir un ésser autònom, sota el paraigua de la llibertat i la superproducció.

Els mitjans de comunicació, les tecnologies i els sistemes de comunicació actual ens evocuen a ser cada vegada més productius, a estar connectat 24 hores al dia 7 dies a la setmana 365 dies l'any, hem creat els nostres propis perfils on evocuem la nostra realitat autònoma i la mostrem als altres, sempre connectats, sempre en connexió, sempre generant un valor autoeditable.

Adam i Eva al paradís, Brueghel El Jove, Jan, 1618

Perquè no veure més enllà? Perquè quedar-nos en aquest pensament únic, en el sistema de benestar en què vivim? És més fàcil viure dins de la bombolla capitalista, que tractar de trancar-la i sortir-ne. Això, entre altres motius, és perquè el sistema ha creat protocols d'entrada però no de sortida. És a dir, per exemple; sabem com entrar en una feina, però no com deixar-la, sabem com començar uns estudis però no com deixar-los, sabem com començar una relació afectiva amb una persona però no com deixar-la, sabem estimar a la nostra família però no acceptem la seva mort. El fet de deixar, de sortir-se dels marges és concebut com una derrota, en el moment en què deixem de ser un ésser productiu o de consum, no som vàlids dins d'aquest sistema. Ni tan sols podem decidir quin és el moment de el nostre mort, si ho fem serem jutjats com a uns miserables i covards que no hi han sabut enfrontar-se a la lògica capitalista de fes-te a tu mateix, serem uns suïcides, i no quedarà acceptada ni tan sols la nostra elecció de sortida.

Aquest és el context en el qual tracto d'emmarcar la meua obra, la metàfora sobre el pensament únic, quan parlo d'aquest tipus de pensament, és això al que faig referència.

Tracto de contraposar aquest model únic, a altres tipus de models alternatius, o simplement anomenar la possibilitat del fet que existeixin altres sistemes, altres realitats i no aquesta forma de vida dogmàtica que ens evoca a ser un organisme de producció i consum, consumit per la seva pròpia producció.

En paraules de *Manuel Castells* "*L'Era de la Informació és la nostra era*"¹¹

Vivim un període històric caracteritzat per una revolució tecnològica centrada en les tecnologies digitals d'informació i comunicació. Econòmicament, però, no causant de l'emergència d'una estructura social en xarxa, en cap àmbit de l'activitat humana, i amb la interdependència global d'aquesta activitat. És un procés de transformació històrica, l'era de la informació no determina un curs únic de la història humana. Les seves conseqüències, les seves característiques depenen del poder dels qui es beneficien en cadascuna de les múltiples opcions que es presenten a la voluntat humana.

És aquí on busco respostes, en les múltiples opcions que es plantegen a la voluntat humana, la revolució tecnològica pot ser portada cap a molts camps, per què no desenvolupar-la més enllà del consum i la producció? Perquè no desenvolupar models en xarxa, lliures, de lliure comunicació d'informació? Per exemple, amb Internet podríem transmetre qualsevol tipus d'informació en qualsevol tipus de moment i fer-la arribar a totes les parts del món on hi hagi un receptor *Wifi*. Per què no veure més enllà de les possibilitats de beneficis en tot això que hem creat? Per què l'arbre no ens deixa veure el bosc?

11 Manuel Castells Oliván (Hellín, 9 de febrer de 1942) és un sociòleg i professor

2.5. ESTAT DE LA QUESTIO TREBALLS ACTUALS ARTÍSTICS

En l'actualitat, el terme “art contemporani” no defineix només a l'art que és produït en el nostre temps. L'art contemporani dels nostres dies més aviat demostra com el contemporani s'exposa a sí mateix (l'acte de presentar el present). En aquest sentit, l'art contemporani és diferent de l'art Modern, que es va dirigir cap al futur, i diferent també del Postmodern, que és una reflexió històrica sobre el projecte Modern. L'art contemporani privilegia el present pel que fa al futur o el passat. Per tant, per caracteritzar adequadament a la naturalesa de l'art contemporani, sembla pertinent situar-ho en la seva relació amb el projecte Modern i la seva reavaluació Postmodernista.

La font, Marcel Duchamp, 1917

L'art de la instal·lació, que en l'actualitat és la forma senyera en el context de l'art contemporani, opera com un revers de la reproducció. La instal·lació extreu una còpia del presumpte espai obert i sense marques de la circulació anònima i ho situa —encara que només sigui temporalment— en el context fix, estable i tancat d'un “aquí i ara” topològicament ben definit. Això vol dir que tots els objectes disposats en una instal·lació són originals, fins i tot quan —o precisament quan— circulin com a còpies fora de la instal·lació. Els components d'una instal·lació són originals per una senzilla raó topològica: fa falta anar a la instal·lació per poder veure'ls. La instal·lació és, abans de res, una variació socialment codificada de la pràctica del flaneur (flaneurship), com la va descriure *Benjamin*, i per tant, un lloc per a l'aura, per a la “il·luminació profana”. La nostra relació contemporània amb l'art no pot, per tant, reduir-se a una “pèrdua de l'aura”¹². Més aviat l'època moderna organitza una complexa interacció de dislocacions i relocalitzacions. El que distingeix a l'art contemporani del de moments anteriors és només el fet que l'originalitat d'una obra del nostre temps no s'estableix d'acord a la seva pròpia forma, sinó a través de la seva inclusió en un determinat context, en una determinada instal·lació, per mitjà de la seva inscripció topològica.

12 Benjamin, Walter (2003): La obra de arte en la época de su reproductibilidad técnica, México, Itaca

Decideixo generar una instal·lació, la meua obra treballa a partir de la tempesta visual, l'escorça, l'arbre i el bosc. En la tempesta visual he treballat al voltant d'imatges actuals, he realitzat un 'Mash-up' de tot d'imatges que representen per a mi una metàfora d'aquest pensament únic, he tractat de generar una tempesta on el públic se senti copsat per la rapidesa de les imatges, la força d'aquestes, i la por del so, enmig del bosc, a la nit on tan sols un arbre queda il·luminat pel pensament únic.

Mash-up

L'arbre, des de la concepció d'aquest pels artistes romàntics, hem vist que l'home ha perdut la centralitat física en el paisatge amb tal de poder estar en comunió amb la naturalesa. Situar l'home davant el paisatge remarca la seva magnificència; per això la miren, l'observen i callen davant aquesta. La naturalesa es converteix en la superfície en la qual l'home es reflecteix, és per això que aquesta s'omple de metàfores amb les quals busquen retratar les emocions humanes. El romanticisme va situar la natura com a element on desenvolupar les metàfores de les emocions humanes, la relació que tenia amb la natura m'interessa particularment, com que és el que jo he tractat d'evocar, un reflex de la societat actual, del pensament únic sobre l'escorça de l'arbre, influenciat per aquesta idea romàntica de la natura.

L'arbre solitari, Caspar David Friedrich, 1822

La tarda, Caspar David Friedrich, 1821

L'arbre és una unitat simbòlica primigènia, ens acompanya d'ençà que existim i ha suposat moltes concepcions al llarg de la història humana i relacions amb cada cultura.

Pi mediterrani

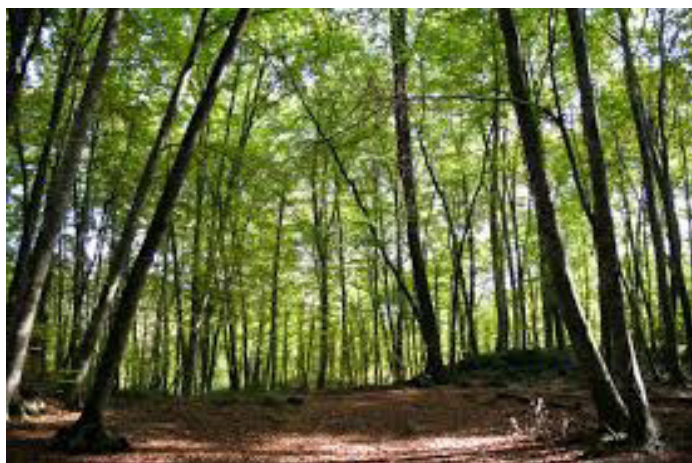
Jo tracto l'arbre com a element únic, simètric, com a element que es desenvolupa des d'un únic centre i creix en dues direccions, com a element en el qual reflectir el model de societat única, ja que ell esdevé des d'un únic punt de partida, la llavor.

Decideixo projectar en l'escorça, per a mi l'epidermis de l'arbre, allò que veiem, l'actualitat de l'arbre, la representació del pas del temps lligada amb els mitjans de comunicació actuals que tan sols ens mostren una fina capa de la realitat i ens condueixen a la producció i el consum. Utilitzo l'escorça com a suport de la tempesta visual, com a reflex de l'aquí i ara, denotant que aquesta realitat tan sols és una capa que podem observar aquí i ara, d'aquí la importància de la instal·lació, de quelcom efímer en la meua obra. El pas del temps i el fet efímer d'aquest sistema únic ens evoca a la pluralitat del bosc.

Escorça d'arbre

Bosc comprès com la multiplicat, més enllà de la mera representació d'aquest com la suma d'arbres, d'elements simètrics, el bosc és més que la suma d'unitats, és més enllà, és per a mi la diversitat, la pluralitat de formes i sistemes. La vida, en contraposició amb el pensament únic.

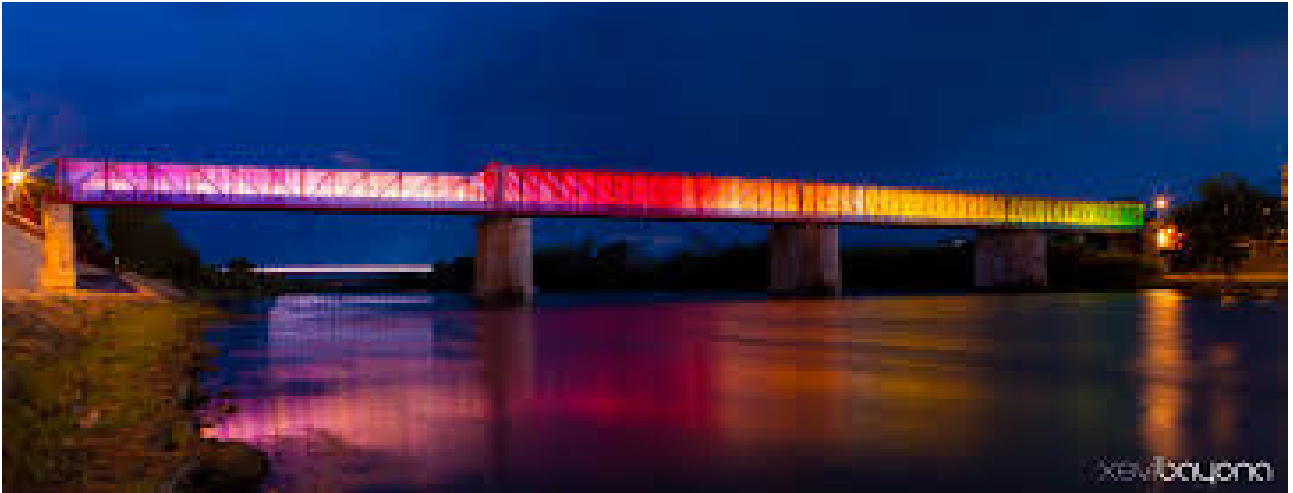
Bosc

Fabian Marcaccio és un dels artistes amb el qual m'he referenciat per a tractar de situar els conceptes dins de la meua obra, l'obra de *Marcaccio* parla de noves coherències, en el sentit que hi ha ideologies o idees contraposades que poden ser sintetitzades en una nova forma i produir una nova obra. És a dir, jo he tractat d'utilitzar diferents idees que poden ser contraposades, pel que fa al suport i les imatges tractant de produir un nou sentit, una obra. També m'interessa la seva mirada al voltant del ressò de l'art, la connexió que genera l'art amb la història, l'eco que envolta cada detall, el canvi que proporciona en la realitat.

From altered paintings to paintats, Fabian Marcaccio, 2005

Un altre artista de qui m'he referenciat ha sigut en *Xevi Bayona*, arquitecte i creador d'instal·lacions efímeres. Per a ell l'art es retroalimenta, ell mescla les instal·lacions efímeres, l'urbanisme, la fotografia i les noves tecnologies per elaborar les seves peces. M'agrada aquesta visió oberta de tot el plànol de les arts, i les connexions que es poden generar a partir de la barreja de conceptes, de formes i volums per a crear emocions dins d'espais efímers. Abordar els projectes des d'un altre índole, amb diferents perspectives més generals i obertes per a poder arribar al concret, a la creació de noves formes a través de nous materials o contextos, aquí i ara.

Changing Tracks, Xevi Bayona, Tortosa, 2014

Una de les tantes artistes amb qui he pogut trobar connexions per a la formalització de la meua obra ha sigut; *Clara Riera Escalona*, ella a través de les seves instal·lacions efímeres permet descobrir punts de vista nous sobre una regularitat formalitzada. La interacció amb el públic en les seves obres és innegociable, les seves atmosferes transporten a altres espais, evocuen a altres realitats on el públic pot imaginar més enllà, pot descobrir. M'interessa el punt on el públic pot veure i experimentar de maneres diferents per adonar-se'n que adaptar-se al nou context és una opció que no pot passar desapercibuda.

Sota una col, Clara Riera Escalona, Lluèrnia, Olot, 2016

Aquests són alguns dels artistes de l'actualitat que m'han ajudat a desenvolupar el meu camí, la meua obra.

3. TERCERA PART. DESENVOLUPAMENT

Aquest procés de treball ha seguit una evolució temporal que ha portat a la determinació de l'espai i les imatges pel desenvolupament dels conceptes escollits.

3.1. INVESTIGACIÓ

Fase investigació, des del descobriment del *RIZOMA*, fins a la conceptualització de l'arbre.

Visc a Terrassa a prop del bosc, pel qual passejo i divago molt sovint, en un d'aquests moments, em trobo al mig del bosc, al mig de la variabilitat, de la multiplicitat. Començo a debatre sobre l'element primigeni arbre, i la simetria d'aquest amb els altres, com determinem el bosc, com a conjunt d'arbres quan cap és la mateixa unitat, com generalitzem per aparença simètrica. Desperto un interès en el sistema bosc, i l'unitat arbre, començo a investigar en tot el fet cultural de l'arbre, el bosc, l'escorça i els elements naturals. En contraposició de l'aprenentatge que estic trobant al voltant del concepte *RIZOMA*.

A la vegada que segueixo estudiant l'ésser humà des del meu naixement al voltant dels anys 90 fins a l'actualitat, començo a qüestionar l'estat, com a sistema únic, com a model de unitat, començo a qüestionar el patriarcat, el capitalisme, allò que m'envolta.

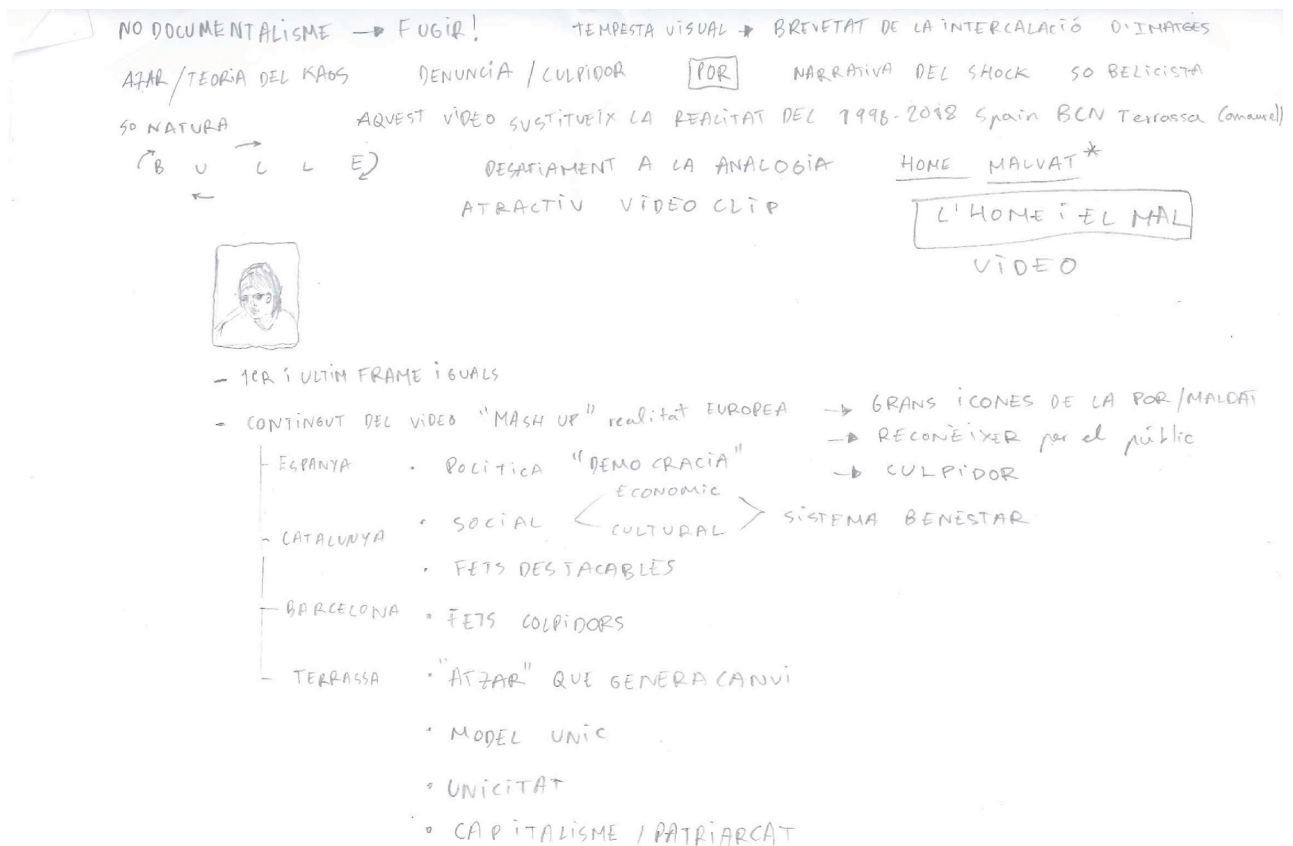
Decideixo fer una recerca d'imatges, cercant la metafòra d'home malvat, en la qual començo a determinar que és per mi l'ideal d'home únic, d'home jeràrquic, opressor, malvat, trobo molts documents audiovisuals en els quals puc trobar aquesta idea i decideixo seleccionar els que més m'interessen per a el desenvolupament de la meva obra.

Des de aquest nuvol conceptual decideixo realitzar un amalgama, mesclar el concepte bosc, la unitat arbre contraposada a la variabilitat, a la multiplicitat del sistema rizomàtic, i amb la representació del pensament únic, d'aquest sistema únic.

Començo a investigar al voltant d'aquests conceptes, a tractar de trobar connexions, de determinar un llenguatge per a tractar aquests temes que són del meu interès.

Em trobo treballant a Majara Studio amb els meus companys d'audiovisual, és doncs quan descobreixo el llenguatge que vull utilitzar, l'audiovisual, la projecció, el vídeo, el so, la imatge en moviment.

Recopilo informació al voltant d'aquests conceptes, de com fer un mapping de quina és la millor manera de treballar, començo a buscar imatges, a pensar formalitzacions possibles, etc.

Procés de conceptualització de l'obra

3.2. DESICIÓ

Decideixo treballar amb l'audiovisual, tinc una idea; crear una instal·lació, en el bosc, una projecció sobre un arbre, escullo l'arbre com a element únic, en el qual projecto la idea de pensament únic, de sistema totalitari, de patriarcat, de capitalisme, tot allò que no ens deixa veure més enllà. Les imatges amb les quals treballo provenen d'aquesta base conceptual, tinc molt material audiovisual d'on extreure aquestes possibles imatges, començo a determinar com faré la selecció de tot aquest. Decideixo centrar-me en el meu període vital, per no tractar d'abarcara una temporalitat molt amplia, també decideixo treballar amb imatges del meu context, del meu territori, aquelles que em són familiars, que m'envolten i em componen, totes aquelles que no em volen deixar veure més enllà. Vull fugir del documentalisme, això no és un documental de tot allò dolent que ha fet l'ésser humà, vull colpejar, vull espantar a l'espectador, vull que no pugui veure més enllà i trencar en la seva ment aquesta idea única, aquesta idea totalitària de sistema, enfront de la variabilitat.

Decideixo que necessito començar a treballar en el vídeo i en els criteris productius de la instal·lació.

3.3. EDICIÓ I PRODUCCIÓ

Que necessito per crear aquesta instal·lació?

Bosc, arbre, electricitat, projector, ordinador, cablejat, vídeo, altaveus, públic i equip tècnic per el muntatge i la correcte documentació de tot el proccés.

Primer plantejo l'edició del material audiovisual a partir de la recopilació de totes les imatges, de la selecció i el muntatge amb Premier Pro, i l'edició del so amb Logic Pro

Després selecciono el bosc adient per a dur a terme la instal·lació, m'interessa que l'arbre concret on realitzar la projecció tingui un diàmetre suficient per a poder projectar d'una forma adient per al projecte.

Localització Instal·lació

En aquest moment em trobo amb la problemàtica de realitzar una instal·lació en un bosc, sense permís puc ser multat per la policia o causar algun risc al bosc. Tampoc dispo dels recursos suficients per a dur a terme la instal·lació, és quan decideixo presentar-me al programa l'Antena, de la casa BaumanLab de Terrassa.

L'Antena és una convocatòria permanent perquè els joves creadors de la ciutat de Terrassa presentin propostes de creació artística amb tal de donar suport, coproduir un projecte o fer un acompanyament perquè es pugui fer realitat.

Jo fa anys que treballo amb BaumanLab com a resident artístic en molts projectes, a causa del bon tracte i a la necessitat de producció que tenia vaig decidir presentar-me a aquesta convocatòria. Amb la sort de ser seleccionat per a dur a terme el meu projecte de fi de grau, la BaumanLab m'ha proporcionat el material necessari per fer realitat aquesta instal·lació, des de projector, electricitat,

equip de so. Com per a posar-me en contacte amb el Parc Audiovisual de Catalunya, entitat que va estar interessada en el meu projecte i va voler col·laborar donant-me l'electricitat necessària per a dur a terme la instal·lació. Finalment la localització d'aquesta instal·lació és el bosc proper al Parc Audiovisual de Catalunya, per a escollir aquesta localització he hagut d'anar a aquest bosc proper al Parc i seleccionar diferents arbres perquè posteriorment el Parc Audiovisual de Catalunya hem digues el vistiplau.

l'antena

CONVOCATÒRIA PER A
LA RECEPCIÓ PERMANENT
DE PROPOSTES EXPOSITIVES,
ACTIVITATS I FORMACIONS,
EN RÈGIM D'ACOLLIDA
O COPRODUCCIÓ
I ÚS DEL MEDIALAB

Programa l'antena, BaumanLab, 2018

Plànol parc audiovisual de Catalunya

Gràcies al meu treball en el Centre de Creació Artística CORRALITO, i Majara Studio he pogut comptar amb un equip tècnic que m'ajudarà a muntar la instal·lació, i un equip audiovisual per a documentar tot el procés de la instal·lació.

3.4. INSTAL·LACIÓ

La instal·lació es va realitzar el passat 8/06/2018 vaig començar el muntatge sobre les 21h, amb l'ajut d'algunes companyes artistes de la meua ciutat i l'ajut de Laura Fuste, Tècnica del Servei de Joventut i Lleure Infantil, BaumanLab. Vam transportar tot el material al bosc, vam instal·lar el sistema de so i el sistema audiovisual, després d'alguns problemes tècnics amb el so, vam aconseguir engegar la instal·lació a les 22h.

El públic va començar a arribar, al mig del bosc, en l'obscuritat de la nit guiats per la llum que emanava la projecció, sense saber que es trobarien es van quedar atònits. Van passar més de mitja hora observant un vídeo que té una duració d'un minut i mig, creat en bucle, es va produir un moment de focalització total amb l'arbre, realment semblaven absorts per al sistema únic.

Després d'una hora d'instal·lació ininterrompuda, vaig agrair a tots els assistents la seva participació i vaig explicar el projecte obrint a debat per a conèixer les opinions del públic. El públic semblava voler més imatges i so tota l'estona, les preguntes van anar al voltant del sistema únic, de la representació d'aquest. Van sortir temes com la dualitat del bé o del mal, em van preguntar si tractava de representar tan sols el mal o era una visió ampla. Van remarcar la necessitat de mirar-lo sense parar per poder identificar més imatges més formes, reconèixer el so, o deixar-se emportar pels colors i les formes colpidores. Algunes d'elles van assenyalar l'estètica romàntica del bosc, la nit i les llums en contraposició amb la por, l'angoixa i el patiment de les imatges. Van sortir moltes idees, i es va crear una reflexió crítica al voltant de la societat de consum i producció, comparaven el vídeo amb les tecnologies d'abús d'imatge, com Instagram en les que som bombardejats continuament. També van trobar interessant el punt d'utilitzar el mateix llenguatge que utilitza els medis per parlar dels mateixos medis i el sistema, algun d'ells va puntualitzar que potser hauria trobat interessant canviar el ritme de les imatges. Va generar *shock* i això era el que buscava, el públic va estar satisfet de l'experiència de l'aquí i l'ara i jo també. d'haver assolit els meus objectius.

Instal·lació

4. QUARTA PART. CONCLUSIONS

Abans de concloure el treball em sembla interessant comentar que he tingut l'oportunitat de presentar el projecte dins del programa l'Antena, de BaumanLab en el Parc Audiovisual de Catalunya. Això ha servit per provar el projecte, veure fins a quin punt funciona i on decau, i d'altra banda, veure també les reaccions de diferents persones en veure-ho. Gràcies a provar-lo, he pogut observar les emocions de públic, la reacció d'aquest enfront de la tempesta visual.

D'altra banda, durant el desenvolupament del projecte he trobat nous camins per seguir treballant i evolucionant. He vist la possibilitat d'ampliar-lo i crear noves instal·lacions amb el mitjà audiovisual treballant en diferents contextos. Per exemple he descobert que podria mapejar un arbre en 3 d i aconseguir modelar el vídeo a tota l'escorça.

La possibilitat de les instal·lacions hem sembla infinita, he pogut descobrir un nou llenguatge que m'ha obert nous camins per a recórrer.

El mapejat per exemple, encara que aquesta nova via de treball no hagi sigut possible de realitzar dins d'aquest únic projecte, pels recursos i temps inaccessibles que requeriria, sí que he volgut plantejar-lo com a una idea en la qual seguir treballant en el futur.

Finalment, per concloure, després de les investigacions i l'anàlisi dut a terme durant tot el desenvolupament de les diferents parts del projecte arribo a les següents conclusions:

La instal·lació és un llenguatge mal·leable que pot ser adaptat en diferents entorns i generar nous llenguatges en l'amalgama de simbologies.

La tempesta visual com a recurs estètic és colpidora, el públic va sentir el cop i a la vegada volia consumir l'audiovisual sense parar, gairebé com un mantra en què es quedaven cegats per quelcom que brilla.

Aquest projecte es queda obert per al futur. Gràcies al fet que he trobat una metodologia que pot ser aplicada en molts àmbits.

Amb més temps, materials i estructures necessàries el videomapping sobre un arbre pot esdevenir un camí que transitar.

La documentació de la mateixa obra pot esdevenir exposició o format llibre per a recollir l'experiència viscuda en l'aquí i ara de la instal·lació.

La investigació filosòfica, social, antropològica és un camp per a desenvolupar en el procés evolutiu de la meva obra.

5. REFERÈNCIES

5.1. BIBLIOGRAFIA

Aristoteles (2000): *Metafísica*, Libro décimo. Barcelona: Gredos

Badiou, Alain (1999): *El Ser y el Acontecimiento*. Buenos Aires; Manantial

Baudelaire, Charles (2017): *Salones y Escritos sobre arte*. Madrid; Antonio Machado Libros

Benjamin, Walter (2003): *La obra de arte en la época de su reproductibilidad técnica*, México, Itaca

Burroughs, William S (2016): *El Almuerzo Desnudo*. Barcelona; Anagrama

Deleuze, Gilles & Guattari, Felix (1985): *El Anti Edipo: Capitalismo y Esquizofrenia*. Barcelona: Paidós Iberica

Deleuze, Gilles & Guattari, Felix (1994): *Mil Mesetas: Capitalismo y Esquizofrenia*. Valencia: PRE-TEXTOS

Deleuze, Gilles & Guattari, Felix (2010): *Rizoma, Introducción*. Valencia: PRE-TEXTOS

Deleuze, Gilles (2005): *Logica del sentido*. Barcelona: Paidós Iberica

Freire, Paulo (2012): *Pedagogía del Oprimido*. Madrid; Siglo XXI

Marx, Karl (2010): *El capital crítica de la economía política*, Barcelona, Alianza Editorial

Parménides (2015): *Sobre El Ordenamiento de La Naturaleza*. Madrid: Apeiron Ediciones

Simmel, George (2011): *The Philosophy of Money*, England Routledge

Weber, Max (2003): *La ética protestante y el espíritu del capitalismo*, México, Fondo de Cultura Económica

5.2. WEBGRAFIA

Azcárate, P. (2005) *Obras de Aristoteles*. Patricio de Azcárate. Recuperat de <http://www.filosofia.org/cla/ari/azc10271.htm>[en línea]. Consultat el 18/05/2018

Díaz, E. (2007) *Entre la tecnociencia y el deseo*. Esther Díaz. Recuperat de <https://www.estherdiaz.com.ar/textos/rizoma.htm>[en línea]. Consultat el 7/03/2018

Moma (2018) *German Expressionism*. MOMA. Recuperat de https://www.moma.org/s/ge/curated_ge/#slide15 [en línea]. Consultat el 18/05/2108

Verus, P. (2006) Compendio sobre la obra Deleuziana. Grupo de Psicología Crítica Versus. Recuperat de https://sindominio.net/versus/paginas/textos/textos_00/deleuze.htm[en línia]. Consultat el 4/05/2018

Villamor, P. (2011) Movimientos de Renovación Pedagógica. Patricia Villamor. Recuperat de <https://movimientosrenovacionpedagogica.wikispaces.com/Paulo+Freire+y+la+pedagog%C3%ADa+del+oprimido>[en línia]. Consultat el 7/03/2018

6. ANNEX

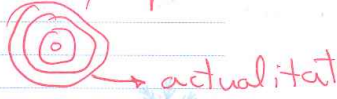
6.1. APUNTS

Ht curs
ng sobre arbre
de l'escorça
xi / jerarquia
ma unic
res sistemes.

jerarquia
l'home
ió, patriarcat
pluralitat
allo jerarquic

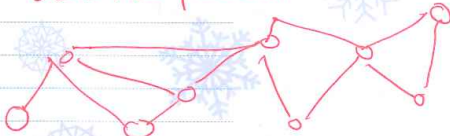
→
l'arbre

simbologia de l'escorça
de l'arbre com a sistema
unic, pas del temps

actualitat

↓
contra posar

sistemes plurals
RIZOMA

"bos rizomatic"
en contra posició
arbre
jerarquic

enero 2017						
l	m	m	j	v	s	d
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

m fer viure
en la instal·lació
ines o establir
relació entre
lic?

arbre
el bosc
el públic
context
ua en un
minat.

"L'arbre no et deixa
veure el bosc"

ene 26
jueves

↳ hi ha més enllà d'aquesta estructura jeràrquica

↳ com mostrar aquest
mar de possibilitats?

ene 27
viernes

Aquesta instal·lació requereix
complir amb una sèrie de
necessitats;

- bosc - material audiovisual
- material sonor - material
per a la producció i visualització
d'aquesta.

ene 28
sábado

- projectors
- equips tècnics

ene 29
domingo

enero 2017							
l	m	m	j	v	s	d	
2	3	4	5	6	7	8	1
9	10	11	12	13	14	15	2
16	17	18	19	20	21	22	3
23	24	25	26	27	28	29	4
30	31						5

tures
interpretació
psiquiàtrica
olica

a desenvolupament
una
at tancada
mateixa

LA
ca
aristòteles

bosc va més alla
del conjunt

"todo lo que es
todo lo que es
no es
escolástica
teoría de
conjuntos
aristotélicas"

Deleuze cuestiona
el uso

feb 2
jueves

ene feb

feb 3
viernes

feb 4
sábado

feb 5
domingo

febrero 2017							
l	m	m	j	v	s	d	
			1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12	6
13	14	15	16	17	18	19	7
20	21	22	23	24	25	26	8
27	28						9

s'hi demedia mapping
 report
 ↓
 Marc Calvet

crisis del uxor
 u.s. variabilitat

Filo moderna
 desconstructius.

RIZOMA > NO ARBRE
 ANARQUIA

JERARQUIA > ANALOGIA

Desafiament ↗
 a la
 Newman el horizonte

febrero 2017

1	m	m	j	v	s	s
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

feb 9 jueves
 feb 10 viernes
 feb 11 sabado
 feb 12 domingo

VIRTUALITAT
 ANALOGIC y DIGITAL

de
 s
 substitueix
 itat
 s mundos
 m en este
 cisme
 simbolisme
 a gent?
 Lunnes

Allen vadiuk
 Hegel
 ↳ Re lectura Marx
 Žižek

" Dictadura del llenguatge
 materialismo

W abecedario simbolic
 Lògica del sentido

Delunee ↳ sobirania?
 ↳ política

nenes
 es allo
 que interioritza
 cadascu

febrero 2017

1	m	m	j	v	s	s
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

feb 16 jueves
 feb 17 viernes
 feb 18 sabado
 feb 19 domingo

RBRE
 HT
 " "
 contenedor
 só
 rica
 arbre
 los bosques
 sticant
 e

quina vinculació
 Tenim les persones
 amb aquest element
 primigeni.

feb 23
 jueves

feb 24
 viernes

Es corça / temps
 Parametres bàsics
 arbre ser viu
 organitzat dins
 d'aquest món gestió

feb 25
 sabado

feb 26
 domingo

naturalesa
 capitalista
 i'han rebarbat

febrero 2017						
l	m	m	j	v	s	d
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

gestió
 sibèria
 a
 letreza
 sionista
 so molt
 bèstia

expressionisme alemany
 AZAR
 teoria del KAOS
 Denuncia
 culpidor POR
 MIEDO
 narrativa
 SHok 30sec

mar 2
 jueves

feb
 mar

mar 3
 viernes

mar 4
 sabado

mar 5
 domingo

marzo 2017						
l	m	m	j	v	s	d
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

italisme
 mbó l'ic
 de
 mpesta
 l

nes.
 ament
 començar (ya)

LARVA bienal d'arts
 plàstiques i visual
 de L'IEI

INDEX TFG

- no investigació
- presentar una obra final procés aprenentatge
- justificació d'una idea a través del meu coneixement
- interès que vulgui en la nova obra
- ABSTRACT resum de la memòria
- INTRODUCCIÓ
- JUSTIFICACIÓ

mar 9 jueves

mar 10 viernes

mar 11 sábado

mar 12 domingo

marzo 2017

l	m	m	j	v	s	d
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

- OBJECTIUS
 - MARC TÈORIC
 - estat de la qüestió

A - procés

cerca
 del procés
 ació materialitat

ans - ACTUALITZACIÓ
 futurs projectes
 variacions

mar 16 jueves

mar 17 viernes

mar 18 sábado

mar 19 domingo

marzo 2017

l	m	m	j	v	s	d
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ESPAÑA

- Política PETS durant la democràcia

- Reinado Juan Carlos I ✗
- Final Felipe Gonzalez ✗
- Aznar 1996-2004 ✗
- Zapatero 2004-2011 ✗
- Rajoy 2011-2018 ✗ → Felipe VI ✗
- Gobierno en funciones 2015-2016
- Prestige ✗
- Guerra Afganistan Guerra Irak ✗ → BUSH BLAIR AZNAR ✗
- ONU KOSOVO ✗ → 11-M → ETA → ~~ISLAM~~ ISLAM ✗
- Indonesia catolica
- Erdogan Turquía Alianza Civilizaciones
- Crisis ECONOMICA FINANCIERA MUNDIAL → Burbuja del ladrillo 2008
- DEUDA GRIEGA
- OBAMA MERKEL
- BARCELNAS • ERES • TRAJES • PUNICH
- INAKI URDAN GABIN CORRUPCION
- PEDRO SANCHEZ PSOE
- Prohibido fumar
- HUELGAS GENERALES:
- Nurca Mais

CATALUNYA

- MARAGALL
- MONTILLA
- MAS
- POBRETA

BCN

- MOBILE WORD CONGRESS
- JOAN HEREU
- JOAN CLOS
- DESHAUCIOS
- MILET
- CIU
- SOCIEDAD CIVIL CATALANA

- X ABIER TRIAS
- TERRORISMO
- RACISMO
- POLICIA
- CAPITALISMO
- TORRE AGBAR
- HOTEL VELA

- OTAN
- PEREJIL
- GIBRALTAR
- PALESTINA ISRAEL
- PRIMA VERA ARABE
- FUKUSHIMA
- GLOBALIZACIÓ
- Afganistan
- República democrática Congo → EBOLA
- MONSANTO
- VENEZUELA
- 68
- OPEP
- VIRUS
- SARS
- CAMBIO CLIMÁTICO
- SIRIA
- YUGOSLAVIA
- YEMEN
- COREA DEL NORTE
- Sahel
- UCRANIA

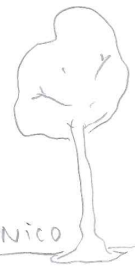
CA P I T A L I S M O

MILTON FRIEDMAN
ESCUOLA DE CHICAGO
GLOBALIZACIÓ

MA CHI G M O

PATRIARCADO

SISTEMA UNICO

NO DOCUMENTALISME → FUGIR!

TEMPESTA VISUAL → BREVETAT DE LA INTERCALACIÓ D'IMATGES

AZAR / TEORIA DEL KABS

DENUNCIA / CULPIDOR

FOR

NARRATIVA DEL SHOCK SO BELICISTA

SO NATURA

AQUEST VIDEO SUSTITUEIX LA REALITAT DEL 1998-2008 Spain BCN Terrassa (Comarcal)

(B U L L E)

DESAFIAMENT A LA ANALOGIA

HOME MALVAT*

ATRACTIV VIDEO CLIP

L'HOME I EL MAL

VIDEO

- 1er i ultim FRAME IGUALS

- CONTINGUT DEL VIDEO "MASH UP" realitat EUROPEA

→ GRANS ICONES DE LA POR/MALCAT

→ RECONÈIXER per el públic

→ CULPIDOR

EGRANYA

• POLITICA "DEMOCRACIA"

ECONOMIC

CATALUNYA

• SOCIAL < CULTURAL >

SISTEMA BENESTAR

• FETS DESTACABLES

BARCELONA

• FETS COLIDORS

TERRASSA

• "AZAR" QUE GENERA CANVI

• MODEL UNIC

• UNICITAT

• CAPITALISME / PATRIARCAT

video playback - 0:00:09 - 15

0:04:16 - 25

0:15:10 - ~~20~~ 20

0:38:32 - 53

0:39:50 - 55

0:48:40 - 48

0:49:40 - 50

Zapatero - 0:00:56 - 1:06

Franco Juan
Carlos I

0:00:34 - 0:00:45

0:01:22 - 0:01:37 Habla Franco

0:02:10 - 0:02:15 Habla Juan Carlos

0:02:50 - 0:03:19 JURA

0:03:27 - 0:03:37 WTF

Afganistan -

pillar el sonido

0:00:05 - 0:00:23

0:01:19 - 0:01:33

0:01:40 - 0:01:45

0:04:16 - 0:04:40

How's Made

Euro

0:00:12 - 0:00:23

0:02:25 - 0:02:35

Petrolero - 0:00:19 - 31
0:01:14 - 27

Prestige - 0:00:34 - 55
0:01:00 - 102

Proclamación Felipe - 0:00:23 - 0:00:35

Recopilación Cargas policiales - 0:00:06 - 76
0:00:45 - 1 min
0:01:15 - 30

Tríton - 0:00:35 - 45
0:05:20 - 25

Irak: 0:01:22 - 34
0:02:50 - 3 min
0:08:25 - 33
0:09:15 - 30

SHOCK - 0:12:35 - 0:12:43
0:21:22 - 0:21:30

La verdad detrás de Siria - 0:00:40 - 50
0:01:00 - 13
0:07:33 - 0:07:36
0:42:03 - 07
0:43:55 - 0:44:10

Mariano La Joya - 00:66 - 00:18 Sonido Carteles
0:00:20 - 30
0:00:39 - 48 Pablo Casado

Melilla: - 0:00:13 - 25
0:00:54 - 0:01:04
0:04:15 - 25
0:02:25 - 30

Naturaleza humana - 0:00:27 - 47
0:01:29 - 39
0:03:50 - 0:03:58

6.2. CONVOCATÒRIA DE L'ANTENA

CONVOCATÒRIA DE L'ANTENA

ELS DOSSIERS QUE ES PRESENTIN HAURAN DE DESCRIBRE EL PROJECTE D'ACORD ALS SEGÜENTS PUNTS:

1. Proposta del projecte que es presenta

- **Descripció del projecte (d'acord a la modalitat a la qual et presentes).**
Resum, justificació, objectius, públic destinatari (en cas que el projecte es dirigeixi a un col·lectiu concret)... (màxim 1 pàg)
- **Durada del projecte i pla de treball.**
Descripció aproximada de les fases de treball (màxim 1 pàg).
- **Descripció dels recursos necessaris per desenvolupar el projecte.**
- **En cas que impliqui la participació d'altres artistes, formadors, col·laboració amb entitats... cal detallar-ho.**
- **Pressupost del projecte.**
Obligatori en les modalitats de beques i en els projectes presentats a l'Antena que vulguin optar a la possibilitat de ser coproduïts.

2. Currículum artístic i statement

- Descripció del recorregut artístic de la o les persones impulsores del projecte i de la declaració d'intencions i descripció dels focus d'interès del treball que es duu a terme.
- En cas que es vulgui adjuntar documentació gràfica i textual de projectes recents es poden facilitar links on estigui penjada la documentació on-line per a la seva visualització o descàrrega. També es pot presentar en un cd o llapis de memòria. Només s'accepten presentacions en format de vídeo i digitals en els casos en què es treballi directament amb aquests.

3. Dades persona sol·licitant

- Nom i cognoms de la persona sol·licitant / Nom del col·lectiu o entitat sol·licitant
- Persona representant del col·lectiu o entitat (Nom i cognoms)
- Data naixement
- Vius o treballes a Terrassa?
- Correu electrònic
- Telèfon
- En cas d'entitats, cal descriure l'equip que desenvoluparà el projecte, especificant l'edat dels seus membres.

1. PROPOSTA DEL PROJECTE QUE ES PRESENTA

EL UNO, el gran contenedor.

La tempesta audiovisual com a mitjà de reproducció de la unitat, sobre l'element primigeni -arbre-, la utilització de l'escorça com a suport, com a dermis de l'actualitat. El qüestionament del sistema únic enfront la variabilitat, la crisi de la unitat. El gran contenedor del sistema únic esdevé arbre, natura sota l'ordre racional de l'ésser humà, la representació de l'home malvat enfront de la diversitat del bosc. És aquesta analogia entre el sistema únic de l'home i la unitat de l'arbre, "l'arbre no et deixa veure el bosc", el desafiament a l'analogia de significats, el desplaçament de significats. L'obra substitueix una realitat, la realitat que totes vivim en l'escorça, l'epidermis de la societat actual.

Per a tots els públics.

- Aquest projecte és enfocat per a la realització d'una instal·lació única que romandrà exposada durant un dia, el dia de la acció. En un bosc, escollint un arbre concret i projectant el material audiovisual sobre l'escorça d'aquest, audiovisual en el que es mostra la carrega conceptual citada anteriorment. Búscant el shock, la por de l'espectador, el canvi en la consciència, el despertar d'aquesta.

Les fases del procés de treball han sigut les següents;

Aquest projecte s'enmarca dins del TFG del grau universitari en Belles Arts del alumne ALBERT GARCIA BALTANAS en la UNIVERSITAT DE BARCELONA.

- Investigació i acció de desenvolupament del marc teòric
- Conceptualització
- Busqueda de recursos
- Edició i creació de l'audiovisual
- Esdeveniment, performance o instal·lació

Per a dur a terme la instal·lació es requeriran 3 hores de treball per a posar-ho tot a punt, la instal·lació es dissenyada per a poder guadrarla en període nocturn.

- Posterior desmuntatge
- Exposició de la documentació, del treball de fi de grau i del procés de la instal·lació, amb la idea de poder portarla a altres ciutats, espais o festivals de llums (degut a que es una instal·lació audiovisual amb un mappeig sobre un element natural; arbre)

- Recursos del projecte

- Electricitat, generador o punt de llum.

- Bosc, 1 arbre, permis de via publica per a la realització d'aquesta instal·lació
- Projectors, seria adequat poder donar la volta a tot l'arbre, en cas de no ser possible utilitzar els majors angles possibles. Num optim de projectors 4, numero base 2
- Altaveus, sistema de so i taula de so per a el control dels volums dels audiovisuals.
- Taula, per l'ordinador i el sistema, suports per a els projectors, peanes o taules.
- No es necessaria la participació de cap artista o entitat aliena
- Preu del generador al voltant d'uns 60-90€
- Altaveus, sistema de so + taula de control
- Projectors + cablejat

2. CURRÍCULUM ARTÍSTIC I STATEMENT

- ALBERT GARCÍA BALTANÁS

Edmundo García, 1993

Viu i Treballa a Terrassa

+34645 512 522

rollinglikearock12@gmail.com

Artista no determinat

Artista multidisciplinari, o no determinat, especialitzat en pintura per la facultat de Belles arts en la Universitat de Barcelona. Freelance en Majara Studio, president i curador del Corralito Centre de Creació Artística Terrassa. Interessat en la dinamització social i la mediació artística. Actualment, la seva pràctica artística oscil·la entre la pintura, l'escultura i les intervencions públiques. La seva recerca pictòrica es centra en la dimensió digital sobre la pintura. Fill de l'època post internet treballa al voltant d'errors d'imatges i la representació gràfica; en un món que qüestiona la frontera entre el fet virtual i allò físic mitjançant el mitjà de la pintura, la fotografia o el treball digital.

- Web:

www.majarastudio.com

www.elcorralitocca.com

- Instagram

[_edmundogarcia](#)

Edmundo Garcia on Facebook

3. DADES PERSONA SOL·LICITANT

- ALBERT GARCIA BALTANAS 45857974E
- EL CORRALITO CCCA , projecte en solitari del artista resident.
- 31/05/1993
- Viu i treballa a Terrassa
- rollinglikearock12@gmail.com
- +34 645 512 522

6.3. LOCALITZACIÓ DE LA INSTAL·LACIÓ

el uno, el gran contenedor

EDMUNDO GARCIA

LOCALITZACIÓ PER A LA REALITZACIÓ DE LA INSTAL·LACIÓ

imatges dels possibles arbres a utilitzar:

ZONA ON ES TROBEN AQUESTS ARBRES;

És la localització més propera a les casetes on vaig intuir que hi ha punt elèctric.

6. 4. DOCUMENT PER L'ASSISTENT DE CÀMERA

THE ONE, THE BIG CONTAINER

EDMUNDO GARCIA

ABSTRACT

The audiovisual storm as a means of reproduction of uniqueness, on the primitive element -tree-, the use of the bark as a support, as a dermis of the present. Questioning the unique system versus variability, the crisis of the "u". The great container of the unique system becomes a tree, nature in the rational order of the human being, the representation of the evil man in the face of the diversity of the forest. It is this analogy between the unique system of man and the uniqueness of the tree, "the tree does not let you see the forest", the challenge to the analogy of meanings, the displacement of meaning. The work replaces a reality, the reality that we all live in the bark, the epidermis of today's society.

IDEA

The objective of this project is to create an installation / mapping on a tree, representing the bark MAN S.XXI / hierarchy / unit, unique VS variability system. Complex systems

Represent the hierarchy, the only garlic, of the man in the face of globalization, patriarchy, in the face of the plurality of systems, the only thing is that it is expired. Importance of the tree type.

Symbolism of the crust, as a unique system with a center, over time, the crust represents current affairs, opposed to plural systems. RIZOMA

"The tree does not let you see the forest" There is more in relation to this unique structure, the forest is not symmetrical, we can not understand the forest as a set of trees, because they are not the same.

LOCATION

Carretera BV-1274, Km1, 08225 Terrassa, Barcelona

<https://www.parcavideovisual.cat/es/>

DOCUMENTARY

I need a complete recording from the assembly of the installation to the interaction with the public at the moment it is in operation, the projection that is carried out above the tree lasts between 30seg and 1 minute, reproduced in a loop. The assembly will be in the afternoon before it is dark, and the installation will be able to live at the moment it is dark.

Record all kinds of plans that explain very well what has happened, as has happened, where it has occurred, that the expression of the public, the assembly, the video is visualized in the

images. the forest, the tree

This material will need it edited in the form of a video for the day 25 to make the oral presentation in front of the court, therefore it would have to be for the 20.

And in photos I will need the same day after the capture because I have to add it to the memory.

TIMING

Im working for do it on saturday 2, but i need the confirmation of Parc audiovisual, when i know more concret i will tell you, but this work its for 2 hours of shooting, and just a lil time for edit with credits and all stuff.

6.5. INSTAL·LACIÓ

